

గోపాలరావు గారికి ఒక్కగా నోక్క మాత్రం అరుణ. మొగిల్లలు లేకుండా అరుణతో చదువు చెప్పించాలని ఆయన కోరిక. ఉన్నది ఒక్క ఆడపిల్లే గనుక త్వరితగా పెళ్ళి చెయ్యాలని వాళ్ళు చింత కోరిక. ఇద్దరి కోరికలు తీర్చవలసిన బాధ్యత అరుణమీద పడింది. ఇటు నాన్న గారి కోరిక ప్రకారం చదువు సాగిస్తూ, అటు అమ్మ తొచ్చిన సంబంధాలను సమాధానం చెబుతూ వుండేది.

ఆ వేళ, గోపాల కంటే త్వరితగా వచ్చింది అరుణ. అసలు ప్రతిరోజూ కాలేజీనుండి రావడమే తడవు నాన్న గారితోకిలిసి నీ బిళ్ళో, సినిమాలో లేకపోతే బజారులో పోవడం ప్రోగ్రాం. కానీ, ఆ వేళ ఎవ్వరితోను మాట్లాడకుండా అరుణ తన గదిలోకి పోవడం గోపాల రావు గారికి ఆశ్చర్యం వేసింది. ఒక వేళ ఆవిడ గారి ఏమన్నా అన్నారేమో ననుకుందామంటే, ఆయనకంటే మించగా మాస్తూ నిలబడ్డాను ఆవిడ. అరుణ వైఖరి యిద్దరికీ అర్థంకాలేదు. గదిలోనుండి అరుణ ఎంతకూ తిరిగి రాకపోవడంతో ఆయనకు కంగారువుట్టి గదిలోకి వచ్చారు.

“ఏమమ్మా! అలా వున్నావూ?” అని వెంకటం అడిగేసరికి ఉలిక్కిపడింది అరుణ.

“ఏం నేడూ...మీరింకా బజారుకు బయలుదేరలేదా?”

“లేదు. నువ్వూకూడ వస్తావనే కూర్చున్నాను. ఏవో బట్టలు కొనాలన్నావుగా పద. వెడదాం.”

“లేవు వెడదాం లెండి. ఇవారే కొంచెం తలవోప్పగా వుంది.....”

“తిరిగితే అదే పోతుంది. పద” అని రానన్న అరుణను బలవంతంమీద తీసికొని వెళ్ళారు. రానంటే నాన్న గారు కట్ట పెట్టుకొంటారని! నెళ్ళింది అరుణ. సాఫులోకి అడుగుపెడుతూనే ఆగిపోయింది అరుణ. ఆయన కూడ వుండడంచేత లాపలికి వెళ్ళక తప్పింది కాదు.

“ఒరేయ్, బావో! మీ మామ గారు వచ్చారురా?” అన్నారు ఎవరో.

“మా ఆవిడ కూడా వచ్చిందేమో చూడండి!” అంది రెండో గొంతుక. అటు తంటే మాటలు విసలేక బయటికి వచ్చేసేంద

అరుణ. గోపాలంగారు మాత్రం కావలసిన టవల్లు, రుమాళ్లు కొని బయటకు వచ్చాడు.

“ఆప్పుడే వచ్చేవావేం తల్లీ! చీరలు కానా అన్నావుగా మాళావా? మాడు పోనీ” అన్నారు.

“ఇప్పుడు చూడను నాన్నా! పదండి పోదాం” అంది. ఇద్దరూ కలిసి యింటికి వచ్చేవారు. చారి పాడుగునా ఏవో కారుకూతలు వినబడుతూనే వున్నాయి. తనను కాదన్నట్టు ప్రవర్తించింది అరుణ. ఇంటిదగ్గల అమ్మ చీరలేమీ తేసేందుకు విసుక్కొంది.

రాత్రి ఫోజనా లగ్నాక తండ్రి మాతుళ్ళు పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకోవడం అలవాటు.

“సాయంత్రం అంత త్వరితగా వచ్చేవావేమమ్మా! ఎప్పుడూ గంట, రెండు గంటలూ.....” అన్నారు.

“అక్కడ వున్న వాళ్ళను చూస్తే ఉండబుద్ధి లేదు నాన్నా.....”

“ఎవ రున్నారు. కొట్టుకాడేగా! ఇద్దరు ఆడవాళ్ళున్నారు. ఒక ముసలమ్మ. ఎవరో యిద్దరు పిల్లలు.”

“వాళ్ళ మాటలు విన్నారా?”

“లేదు. ఆ ముసలమ్మ మాత్రం చీర నాణ్యమయింది మానీ పెట్టుమని అడిగింది. నేను టవల్లు చూస్తూంటే ఆ పిల్లలో ఒకడు “మామగారూ! యిది తీసికోండి. మంచిది” అన్నాడు. రెండవవాడు నిజమన్నాడు. నేను తేరిపాగ మానేటప్పటికి ప్రక్కకు తప్పుకున్నారు. పిరికిపదలు నాతో సరిసాలాడుదా మనుకున్నారు”

“నిజంగా పిరికిపదలే. ఎదురుగా వచ్చి మాట్లాడేక క్లి లేకో, ధైర్యం చాలాలో అగోడ చాటునుండి, స్తంభాల వెనకాలనుండి అడ్డమైన కారుకూతలు మాస్తూరు.

నలే!

ఇంటి యజమాని గదిలో అద్దెకున్న ఆ సామీని పిలిచి యిలా అన్నాడు:

“చూశారా, ఇల్లంతా యెలా ధగ్గంసం చేసేశారో. ఆ గోడల గారంతా పూజిపోతున్నది. వైసంతా బూజు పట్టింది. నెలలనుండి బూజు దులవకుండా ఉన్నట్టుంచి యెలా కాపురం చేస్తున్నావయ్యా?”

“ఆ! నేను వచ్చి నలే కాదూ అవుతా!” అన్నాడు అద్దెకున్న ఆ సామీ.

“ఏమిటి...వాళ్ళు మీ కాలేజీవాళ్ళా? నేనప్పుడే అనుకోన్నాను ఆ ఘటానేనని. చదువు కొన్నవాళ్ళంటారు గాని, వాళ్ళకంటే ఎవరయినా నయమే.”

“నిజమే నాన్నా! ఊరికే దబ్బు దండగకు చదువుకుంటున్నారేగాని చదువుకోవం గాదు. మంచి, మర్యాద నేర్పరుగా నాన్నా! కాలేజీలో అందుచేత ఆలా ప్రవర్తించారు.”

“మామగారూ! అని సంభోదించాను. ఏమిటో నంగతి. అక్కడ వుండగా చెప్పి వుంటే కనుక్కొనేవాడినిగా.”

“ఇప్పుడయినా మించినదేమీ లేదు. రేపాక సారి వచ్చి కనుక్కొండి.”

నేను రావడం కాదు. నువ్వే వాళ్ళను మనింటికి పిలు. తగిన గుణపాతం నేర్పాలి.”

“ఎలా నాన్నా....”

“నే చెబుతాగా....” అన్నాడు గోపాల రావు గారు.

మరునాడు కాలేజీకి కొంచెం ముందుగానే నెళ్ళింది అరుణ. తనకంటే ముందే వచ్చేవారు వాళ్ళు. యధాప్రకారం కూతలు మొదలెట్టారు ఆ జంట నేపీతులు. క్లాసుకు బయలుదేరే సమయానికి ఆ జంట అరుణను ఎదురయింది. ఎక్కడలేని ధైర్యం తొచ్చుకొని.... “మాడండి. సాయంత్రం మా యింటికి పొద్దికి రావాలి” అంది. అమ్మాయి తమతో మాట్లాడడమే పదికే అనుకొన్న వాళ్ళిద్దరు ఓప్పొక్కొన్నారు. ఎంధంకని ఒక్కరూ ప్రశ్నించ

గతం గతం

*

ఒక యువకుడు తననో విసిగిస్తున్న ప్రేయసిలో యిలా అన్నాడు:

“ఏమి టూలోచిస్తున్నావు ప్రేయసీ!”

“ఆ—ఏమీ లేదు” అంది దామె.

“పోనీ నా గురించి ఆలోచించకూడదూ?” అన్నాడతడు.

“ఆ ఆలోచనేదో అయేపోయిందిగా” అంది దామె విసుగ్గా.

పడిపోయింది. అరుణ నాన్నగారు అంత సుటికుడని వాళ్ళకు తెలియదు. పిల్లికి చాల గాటం, ఎల్కె ప్రాణసంకటంలాగ వుంది వాళ్ళపని....

“పోనీ, నువ్వు చెప్పవోయి. మీ క్రాండు సిగ్గుపడుతున్నాడు.”

“నా—కేమీ తెలియదండీ....”

“అవును మరి. ఆడపిల్లలను వెక్కిరించడం మట్టుకు బాగా తెలుసు. నన్ను మామగారిని చేసికోవా అనుకోన్నావుగా....అలానే పిలిచావు కూడాను....ఇప్పుడు నిజంగా చేసుకోమని అడుగుతుంటే పెనుకాడడం చేసే....”

“ఊరికి సరిదాగా ఆన్నాగాని మీరు సీరియస్ గా తీసికొంటారనుకోలేదు.”

“నేనూ సుదాగానే అడుగుతున్నాను. ఆరుణను భీసికొంటారా?” అని. ఆ మాటలకు ఏమీ మాట్లాడ లేకపోయాడు.

“మాట్లాడరే!....”

“అది పెద్దవాళ్ళు నిశ్చయించాలండీ!”

“ఇది పిల్లలు నిర్ణయించవలసిందా. ఎవరిని ఎలా పిలవాలో, ఆడవాళ్ళను ఎలా మోసం చెయ్యాలో, తెలికాక మామ అని పిలిచినందుకు సంపదోస్తూ పిల్లనిస్తానంటే వేవకాడడం చేసికోలేదు.”

అంత భయమున్న వాడివి పిలవడం చేసికో. ఇటువంటి పనులు మాత్రం ఎప్పుడూ చేయకు, ఇలాంటి చిక్కలలో నే పడతావు....కాక్రెట్లో అన్నారు.

“కుఱ్ఱతనం చేప్పలవల్ల చేకామేమో త్నమించండి.”

“త్నమించడానికేముంది. నువ్వలా అన్నావని అమ్మాయి చెప్పింది. మావులలో నేకూడా విన్నాను. ఒక వేళ యిప్పమేమోనని అడగడానికి పిలిచాను.”

“తప్పను ఒప్పుకుంటున్నాము గదండీ. మాకు శలవిస్తే మేము వెళ్ళివస్తాం” అన్నారు జంట ఒక్కసారిగా.

“ఉండండి. సాపం యిందాక చల్లారిన టీ తాగలేక తాగారు. ఇప్పుడు కొంచెం నేడి వేడి టీ మీ సోదరి యిస్తుంది, తాగి మరీ వెళ్ళాలి.” అలాగేనని చెప్పి ఆరుణ యిద్దిన టీ తాగేటప్పటికి పాత నీమా కాఫీ వదలి పోయింది. (బ్రతుకుజీవుడా అని యింటిముఖం పట్టుకు జంటన్నేహీతులు.

“పిరికిపందలు.....”

“ఎవరు నాన్నా....”

“వాళ్ళేనమ్మా” అని జంటన్నేహీతులు మూసించారు గోపాల రావు గారు. ★

లేదు. ఎప్పుడు సాయంత్ర మవుతుందా అనే కూర్చున్నాడు.

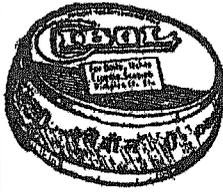
★

సాయంత్ర మవగానే నేహీతు లిద్దరూ టిఫింటావ్ గా మేకప్పుయి ఆరుణ గారింటికి వెళ్ళారు. ఇల్లు యిదివరకే కనుక్కోవడం చేత అసలు టైం కన్న ముందుగానే వచ్చేశారు. గోపాలరావుగారు యింట్లోనే వున్నారు. స్వయంగా ఆహ్వానించారు.

“రావోయి....అల్లుడా” అని పిలిచేటప్పటికి యిద్దరి గుండెల్లోను రాయి పడింది. ఎలాగో గుండె చిక్కిపట్టుకోని లోపలికి వచ్చారు.

“అప్పున్నా....అల్లుడు వేడివేడి ఆశ గూల తోను, ఆ వేకాలతోను వచ్చాడు. కొంచెం చల్లారిన టీ పట్టుకోనిరా” అని కేక వేశారు. ఆ మాటలు విన్నట్టుటికి, నేహీతు లిద్దరికీ ముచ్చటలు పోయాయి. అంతలోనే ఆరుణ పయ్యారంగా వచ్చి కూర్చుంది.

“ఏం నాయనా అమ్మాయికి నువ్వు నచ్చావుగా. ఏదో దానికి యిష్టమవుతుంది వాళ్ళు నే చెయ్యాలని నా సంకల్పం. మీ వాళ్ళ అడ్రసు చదివే తర్వాత మామూర్తం పెట్టుమని ప్రార్థన. అడ్రసు చెప్పి....నాయనా” అన్నారు. జంట నేహీతుల నోటికి తాళం

చర్మబాదల కన్నిటికీ నైబాల్

చర్మవ్యాధులన్నిటిని క్షీణంగా నివారణచేసి, విచక్రిమి నాశనియై త్వరితంగా కుదురుటలో “నైబాల్” ప్రసిద్ధి కెక్కింది. కురుపులు, గడ్డ, ఎక్జిమా, స్కాబీస్, మొటిమలు, తామర, కాళ్ళ పగుళ్లు, ప్రణములు మొదలైన వాటిని కుదర్చడంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు

ప్రసిద్ధి వందినది:

రమణీస్ బెబి గ్రైప్

తయారీదారు: ది సోత్ ఇండియన్ మాన్యుఫాక్చరీంగ్ కో., మదుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: సీతారామ జనరల్ సోర్సు ఏజెన్సీస్ విజయవాడ, నెకందాబాద్, బరంపురం (గంజాం), బొంబాయి.

